Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36451
Copyright: Melk, Benediktinerstift

Pantaleon noli timere. ego enim
tecum sum omnibus que incipi
es puti. Et statim ceule omnium
est. et manus eorum qui eum torquebant
aruerunt. et candele extincte sunt.
Et uidens impator que facta sunt.
iussit eum deponi. et dixit ei. Quid
malefici uel artis nosti pantaleon.
ut ceuleum comminuere et lampades
extinguere. et manus spiculatorum
arefaceres. Pantaleon dixit. Ma
lefitia mea et ars mea xpus est.
qui ceuleum omnium et lampades ex
tinxit. et manus ministrorum arefe
cit. Impator dixit. Dum maiora
tibi tormenta adhibuero. quid facturus
es. Pantaleon dixit. Si maiora
tormenta mihi adhibueris non timebo.
quia qui mecum fuit semp
omnibus mihi aderit. et maiores
uirtutes mihi prestat dns meus ihesus
xpus. Et hec audiens impator.
iussit fieri sartagine ferrea. et to
flari mea plubum. et sanctum panta
leonem in eam mitti. Cum ue
misset ses pantaleon ad sartagine.
aspiciens in celum dixit. Exaudi de
uocem meam qua clamauit ad te. a
timore inimici eripe aiam meam.
Protege me a conuentu malignan
tium. a multitudine operantium in
quitatem. quia exacuerunt ut
gladium lingua suas ad usum me.
Et hec eo orante apparuit ei dns.
et tenens manum eius. ascendit cum
eo in sartagine bulliente. et statim
ignis extinctus est. et plubum effri
gerauit. Ses autem pantaleon
psallebat dno dicens. Ego addim
clamauit. et dns exaudiuit me.
Vespere et mane et meridie narra
bo et annunciabo mirabilia dei.
quod exaudiuit uocem meam. Omnes
uero qui uiderunt caritatem mi
rati sunt. Impator autem astantib
dixit. Quid est hoc quod plubum
bulliens frigidum factum est. et ig
nis extinctus est. Que tormenta
alia possum adhibere. Et astan
tes dixerunt. Si iubes impator.
in profundum maris mittat. Nunquid
mari potest impare. Tunc iussit
eum in mare poni. Et tulerunt eum
ministri. et ad litus trahebant.
Impator uero sequebat. ut uideret
exitum rei. Duxerunt que illum
multum. et ligauerunt lapidem in col
lum eius. habentem centum talenta
ponderis. et iactauerunt eum in
mare. et abierunt. Tunc apparu
it illi dns in similitudine hermo
lai pbri. et statim solutus est ille
lapis. et pantaleon sicut solum
cepit nature sup aquas. Et tenens
eum manu xpus. produxit eum ad
litus. Et cepit psallere dicens.
Confitebor tibi dne in toto corde
meo. narrabo omnia mirabilia
tua. Et ueniente eo ad litus. dixit
ei impator. Pantaleon iterum
magice artes tue superuenerunt.
Pantaleon dixit. Non ego. sed qui
mecum est. quem tu non es dignus uidere.
O impator. unde quid dns meus
ferit. Alligato ad collum lapide
magno. in medio mare iussisti
me demergi. statim mihi dns assi
it dicens. presto sum tibi. Si pla
cet mitte unum de astantib tibi.
et uide si subueniant ei dii tui.